
	УНИВЕРЗИТЕТ У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ Филозофски факултет Пале					
	Студијски програм: Филозофија					
	I циклус студија	I година студија				
Пун назив предмета	ЛОГИКА I: ФОРМАЛНА ЛОГИКА					
Катедра	Катедра за филозофију – Филозофског факултета Пале					
Шифра предмета	Статус предмета	Семестар	ECTS			
ФИ 1-3	Обавезан	I	5			
Наставник/ -ци	др Иван Коларић, редовни професор					
Сарадник/ -ци	мр Данијела Милинковић, виши асистент					
Фонд часова/ наставно оптерећење (седмично)		Индивидуално оптерећење студента (у сатима семестрално)		Коефицијент студентског оптерећења S₀¹		
П	АВ	ЛВ	П	АВ	ЛВ	S ₀
2	2	0	42	42		1,4
укупно наставно оптерећење (у сатима, семестрално) 60 h			укупно студентско оптерећење (у сатима, семестрално) 84 h			
Укупно оптерећење предмета (наставно + студентско): 144 h семестрално						
Исходи учења	1.Упознавање са основним појмовима Логике; 2.Усвајање и сагледавање историјата логике, 3.Теорије сазнања и комуникологије; 4.Поимање, суђење и закључивање у традиционалној формалној аристотеловској логици.					
Условљеност	Не постоје посебни услови.					
Наставне методе	Предавања, вежбе					
Садржај предмета по седмицама	1. Увод: предмет и развој логике. Однос логике и других филозофских дисциплина и наука. 2. Појам, извори и критеријуми сазнања. Оправдање, уверење, исправност и истинитост. 3. начење, мишљење и функције језика. Појам, врсте и услови успешне комуникације. 4. Појам појма – основне теорије поимања. Обим и садржај појма. Односи међу појмовима. 5. Појам и врсте класификација и дефиниција. Услови ваљаних класификација и дефиниција. 6. Појам и врсте судова (исказа). Теорије суда. Односи између судова - „логички квадрат“. 7. Закони или принципи мишљења формалне логике. 8. Појам, структура и врсте закључака (дедукција, аналогија и индукција). 9. Аристотелова теорија закључивања. Закључци по конверзији, обверзији и контрапозицији. 10. Аристотелова силогистика. Модуси, фигуре и правила категоричког силогизма. 11. Деривати силогизма: ентимем и сорит. 12. Појам, структура и врсте доказивања. 13. Појам, структура и врсте оповргавања. 14. Логичке погрешке при закључивању, доказивању и оповргавању. 15. Рекапитулација и систематизација тематских јединица.					
Обавезна литература						
Аутор/ и	Назив публикације, издавач			Година	Странице (од-до)	
Аристотел	Органон, Култура, Београд			1970.	Цела књига (као и другде где број странице није назначен)	
Коларић, И.	Логика, МИК, Златибор			2004.	6-146	
Петронијевић, Б.	Основи логике, Беолетра, Београд			1990.		
Витгенштајн, Л.	Tractatus logico-philosophicus			1987		
Зајечарановић, Г.	Логика, Просвета, Ниш			1996		
Лазовић, Ж.	О природи епистемичког оправдања, ФДС, Београд			1994		
Тарски, А.	Увод у математичку логику и методологију математике, Нолит, Београд			1973		

Тугендат-Волф	Логичко-семантичка пропедевтика, Врњачка Бања	2000	
Хегел, Г.В.Ф.	Наука логике I-III, БИГЗ, Београд	1976-79	
Обавезе, облици проvjере знања и оцјењивање	Врста евалуације рада студента	Бодови	Процент
	Предиспитне обавезе		
	присуство предавањима/ вјежбама	10	10%
	позитивно оцјењен сем. рад/ пројекат/ есеј	20	20%
	студија случаја – групни рад		
	тест/ колоквијум	20	20%
	рад у лабораторији/ лаб. вјежбе		
			практични рад
	Завршни испит		
	завршни испит (усмени/ писмени)	50	50%
Web страница	www.ffuis.edu.ba		
Датум оvjере			